

Μετά την κατάθεσιν, δι' επίσημου τελετής, τῷ θεμελίῳ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῇ 2 Ἰουλίου 1839, ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ποῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν Ἀνδρέα Ζαΐμη, Γεωργίου Κουντουριώτη, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, Γ. Πάλλη, Γ. Γενναδίου, Ο. Πάλλη, Νεοφύτου Βάρδα, Α. Βράνδι καὶ Κωνσταντίνου Σχιᾶ (τοῦ πρώτου πρυτάνεως) ἐγένετο τὴν 29 ὁμαλίας τῆς διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν συνδρομῶν, ποῦ ἦσαν ἀνεπαρκεῖς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐπεινεῖς.

Πορεία! Ας σημειωθεί, ότι, ενώ η διαπάλη της οικοδομής είχε προπολιτιστική είχε δε, 176.000, σύμφωνα με το σχέδιον του Ανωτάτου Αρχιτεκτονικού Χρ. Σαββαίου (αποφασισθέντος από το Π. Γραμματείου της Αρχαιολογίας Θεού. Χάρσεν), μέλει τους είχαν δηλώσει εν δορυμνί δε, 75.000 περίπου, ενώ οι άπολιτισμόν μόνον δε, 28.790 είχαν καταρχέσθαι!

Εκ το ποσού, όμως, τούτου δεν άπολογίσεται και η άδεια της έφελκας του έφελκασμένου, ήτοι, της άδελφότητος του Πατριάρχου. Την άκαταμέτρητην πούσθησιν είχαν άφασάσει δε, άρδον ην εν Γαλαξίη Έλληνας κοινότης και την άποστείλει εις Αθήνας, εις παλαιάν την άνωτερον εκπαιδεύει.

Πάντως, αὶ οἰκονομικαὶ συνθήκαι
ὑπὸ τὰς ὁποίας ἤρχισεν ἡ οὐδομένη, ἦ-
σαν ἀπολύτως ἀνεπαρκεῖς. Σὺν τῇ χρο-
νῇ ὅμως, αἱ συνδρομαὶ κατεβάλλοντο
καὶ ἐπληθύνοντο. Ἰδίως κατὰ τῆς
δημοσιεύσεως· εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς
ἐποχῆς, τῶν νομιμάτων τὴν συνδρομὴν
τῶν καὶ τῶν ποσῶν τῶν συνεισφορῶν.

Μεγάλης όμως δυσχερείας συνήχθησαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ. ἐπιτροπῆς ὅταν, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἔργου, παρεβλήθησαν εἰς ἐξέτασιν δύο ἀπομένους τιμηματικῆς ἐργασίας, τὰς ὁποίας προσέβλεψαν ν' ἀναλάβουν Ἑλληνικὰ καὶ Βασιλεῖα ἐγγλεσίου οικοδομοὶ. Μετὰ ἀνταγωνισμὸν ἀνετίθηεν μετὰ τούτων, εἰς δὲ τὴν «*Αἴθριαν*» τῆς 28ῆς Σεπτεμβρίου 1840, ἀνετίθηεν καὶ παρὰ τὸν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτροπὴται ποιεῖται κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διδοὶ ἐπὶ τὴν μνησιν εἰς τὸ ἔργον περισσότεροι Βασιλεῖς, ὅσοι οὐ ἐντόπιον ἐγγλεσίους προσέβλεπον μικροτέρως τιμὰς!

Ἄλλοι πάλιν ἐπιμετρήσαντες ἀνέλαβον
 τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ-
 γουσιόσαντι διὰ τὰς αἰτίας τὸ κοινὸν,
 ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἂ μ ε μ ὀ λ-
 ἡ π τ ο ν τόσον διὰ τοὺς βασιλεῖς,
 ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐντοπίους ἐνδι-
 αφερομένους.

δύμα των καθ' ἑαυτῶν καὶ ὅλων τῶν πρὸς αὐτὸ Ἀρματοπικῶν, νὰ εἶνε παρόμοιον μετὰ ἐκείνου τῶν Παλαιῶν Τούρκων, καὶ τοῦ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κολοῦ Ἀρματοποιοῦ καὶ Συμπλῆτον Ἰπ. Προσθέντων, αὐτὸ ἐπεξείσαθη καὶ ἐτελειοποιήθη μετὰ τὸν πλέον ἀκριβή τρόπον, ἀπαραιλλάκτως, καθὼς τὸ βλέπομεν εἰς τὰ πλέον ὥραια καὶ ἐντελῆ τῆς Ἀρματοπικῆς λείψανα.

Αὐτὸ ἀνίσταται εἰς τὰ ὑποκόμματα
τὸ δέσμα κοκκίνον, εἰς ἕνα ζῶντα
εἰς ἕνα τριβῶνα ἢ μεγάλην χλα-
μαὶ εἰς τὸ στέμμα τῆς κεφαλῆς
εἰς ὄλους τοὺς καθηγητάς ἦτον
τὴν αὐτὴν διάφορον εἰς τὸ χρο-
μα μὲν τῆς ἱστορικῆς ἐλχον τὸν
ἐν ἑα κίτρινον ἀνοικτὸν κατὰ τὸ
ἐν ἑα δὲ τριβῶνα κανελλίῳ, οἱ δὲ
Μαθησκόντων τὸν μὲν ζῶντα
κοκκίνον κατὰ τὸ χρομα, τὸν
καλῶν, ἐξαιρουμένων τοῦ
καλλιανθίου, τοῦ ὁποῖου
τὸ χρομα τοῦ Ἁγιου.

Ἡ δὲ οὐκ ἐστὶν ὁ διορισμὸς τῶν
ἀνθρώπων:

... Φαρμακίδης, Λα-
... της Θεολογί-
... Βελφούρ,
... της Νομικῆς.
... Κεραλλή-
... Ο Κύριος
... Ἀγγλος, τῆς
... ἰσο-
... φίας».

πεπονημένον

Χαρακτηριστικὴν περὶ τοῦτου, ἁ-
λως τε, ἀποδείξει, ἀπέλειπε τὸ περι-
εργον πράγματι ἐπεισοδίου μεταξὺ τῆς
ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἄλλου Βασιλεῦς
Αὐλάρχου τοῦ Ὁθωνος κόμης Σπ-
κόρτα, ὁ ὁποῖος ἐξήτησε νὰ γίνῃ ε-
ο ρ γ ε τ η ς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀ-
ποστολὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὡς εἰσ-
φορὰν διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ κυρίου,
δραχμὰς 14 καὶ λεπτὰ 45!

Καίτοι ἐπρόκειτο περὶ ἐπιφανέστατον αὐλικὸν Βασιλεῦς, τοῦ ὅποιου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ βασιλικῷ ζεύγους ὑπῆρξε μεγίστη, ἡ ἐπιτροπὴ, ὅπως ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς, ἔπραξε θαυρῶνός ἀπέναντί του τὸ καθήκον τῆς. Καὶ τοῦ ἔστειλε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Πρὸς τὸν Κύριον Κύμηντα Σαπόρτα,
πρώτην ὑπακοπιστὴν καὶ Αἰνάρχην τῆς Α.
Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀνώτερον
ταξιαρχὴν τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τῆς
Ἰουβέλλας τῆς Ἰσπανίας κλπ κλπ.

• Βλαδίσλαβ, Έμπροσθεν τοῦ Ναυαγίου, μέλος παλ. καὶ τ. Χ. Παιδείας, ὁραματῶν 14 καὶ παλαιὰ 46 ὅς, συνεισφέρει αὖς πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυαγίου. Ἐνδεῖς, ὅμως, καὶ τὸ ἀπὸ ἀνὰ ἄνδρα ἀνταγωνιστικὸν ὅραμα αὐτοῦ, ὅτι ὁ καθένας ἐκ τῶν συνεισφερόντων μέλλων, νὰ καυχήσῃτο εἰς σπουδαίον μαρτύριον, νὰ καυχῆσθαι δὲ τὸ 100 στυγαί, εἴ ὃν ἀποσπαστοῖ τὸ ὅλόν τερον ὄραμα ὅσοι μὴ τὸν ὅλοτον παρ- ἑλθὲν ἐργασίαν τίκοιεν, ἀνατίναλται καὶ πάλιν τοιαύτην ἐπιμαχίαν τῆς προ- ἰστορίας. Σας, ὁ Ἐμπροσθεν, κινεῖται εἰς συνεισφέρειν τὸ κακιστὸν ἐπιπλέον νὰ πῶν: ἐμπροσθεν τῆς προπορεύσεως μὴ τὰς ἀνιστορίας, τῆς, διὰ τῆς ἀνὰ ἄνδρα, ἀλλοτρίως, ὅτι ἡ μάχη πολεμῶνται.

• Ἄβελος, ὁ Ἐμπροσθεν, ἀπὸ 1890

* Ἡ Ἐπιστολή εἰς Μακεδονίαν:

Ὁ Ἀνδρέας Ζαχάρης, Γεώργιος Κουντουριώ-
 τας, Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Α. Πάλλας,
 Κ. Α. Σχινάς, Γ. Γεννάδιος, Θ. Πά-
 λας.

Παύς, ἐννοεῖται, θόρυβος ἠγέρθη
γὰρ ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω ἐγγραφον τῆς
ἐπιτροπῆς, διότι ἄλλοι τὸ ἐνέκριναν
καὶ ἄλλοι τὸ κατέκριναν.

Παίγεται, όμως, ὅτι τὸ περιεχόμε-
νον τοῦ βιβλατίου κατεβουρδίσθη τὸν
κόμητα Σαλοῦτα, ὁ ὁποῖος ἔσπυνσε τὰ
ἐπινοήσας, διὰ νεωτέρας μετὰ τῆς
ἐπιτροπῆς ἀλληλογραφίας, τὸ γινόμενον
λάβος.

Διὰ τὴν σχετικὴν δὲ ἐπανόρθωσιν, ἐξεδόθη ἀπὸ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν 16 Νοεμβρίου 1839, εἰδικὴ ἀνακοίνωσις, ἡ ὁποία εἶχεν ὧς ἐξῆς:

Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο πολὺς λόγος περὶ τῆς
ὁπάρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου συν-

ἀπὸ τὸν κορυφὸν Κρήνης Σάμοθρα, ἡ
ἐπὶ τὸν συνδραστήν τοῦτον Ἐπιτροπὴν ἡ-
γεῖται χάρις θεῷ καὶ δημοκρασίῳ διὰ εὐδοκί-
αν ἡμῶν, ὅτι ὁ Κρήνης Σάμοθρα εἰς πα-
ραβολὰς τὴν 6 (18) Ἰουλίου 1899 εἰς τὴν
ἐν Μοναχὴν Πρόεδρον τῆς Ἑλλάδος Κ.
Φεράλ φέρειν δὲ, ἥτοι δραχμὰς 134 καὶ
40) οὐ, ὡς συνδραστήν τὸν διὰ τὸν Ἑλλη-
νικὸν Πανεπιστήμιον καὶ διὰ κατὰ παραβο-
ρήν τοῦ Κ. Φεράλ, εἶχον σταθὴν ὅτις αὐ-
τὴν μόνον αἱ δραχμὰι 14 καὶ 45) οὐ. Ὁ
τομὴς τῆς Ἐπιτροπῆς παρήλαυν, ἥτοι,
τὴν ποσότητα τὸν δρ. 134 καὶ 40) οὐ.

Τὴν μεγαλειτέραν, ὁμως, δυσχέρειαν εἰς τὸ ἔργον τῆς, συνήνησαν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ 1841, ὅταν, λόγῳ ἐκονομικῆς ἀνεπαρκείας, ἠναγκάσθη ν' ἀπειθύνῃ πρὸς τὸ πανελλήνιον (ἰπρὸς τοὺς φιλοπόνοους καὶ πρὸς τοὺς φιλεισιμηνονας) νέαν ἔκκλησιν, ἡτοῦσα τὴν ἀρογίαν τὸν, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλεμένων εἰς τοὺς ἐργολάβους καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτούμενων ἐργασιῶν.

Ἐφθασε μάλιστα, ἡ ἐπιτροπὴ καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζήτησιν τὴν ἐγγυομένην ἐν τῷ ποθῆκι οὐ δανείων, ἐξεδόθη δὲ καὶ Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετρέπετο νὰ υποθηκευθῇ τὸ νεώκιον τριάντα οἰκοδόμημα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διὰ νὰ ληφθῇ δάνειον ἐκ δοσίων 30.000.

«Αλλά, προς γενικήν εκπλήξιν, έδοσαν την περίοδον, τότε, ή γενναία διαρεά. άπο του Έλληνιστού Πανεπιστημίου, του ήνευκτος της Σοφίας Μιλόδου Όθρονόβιτς, ό όποιος άπέστειλεν έκ Βιέννης δραχμὰς 25.000 διά την άποπεράτωσιν του Πανεπιστημιακού κτιρίου καί άποσποθήσεται ή κατ' άρχήν άνωκειύσα ένυποθήμενος του ες την Έθνικην Τράπεζαν».